

وانت الذى يا اِلهى تقدّست اسمائك الحسنى و تنزهت امثالك...

حضرت عبدالبهاء

اصلى فارسى

١٧٣

وانت الذى يا اِلهى تقدّست اسمائك الحسنى و تنزهت امثالك العليا عن ادراك عقول زهت و ادركت حقائق الاشياء لأنّ عناكب الاوهام اتى لها يا اِلهى ان تنسج بلعاب ادراكها على اعلى قباب كلّت عن الوصول اليها اطيّار الافكار مع ذلك هل يقتدر اولو النهى و الأفهام ان يعرفوا اسرار حقيقتك المكنونة عن حيز الاكوان ربّ انّ حقيقة الامكان تعجز عن ادراك اسرار حيز الكيان فكيف يا اِلهى لها ان تدرك السرّ المصون و الرّمز المكنون الذى ما اطّلع به الحقائق النورانية في حيز الوجود في عالم الكهون.

اِلهى اِلهى كلّت اجنحة الافكار عن الصّعود الى ملكوت الاسرار و ذهلت عقول الابرار عن الوصول الى الجواهر المكنونة خلف الاستار ربّ انّ حقيقة الادراك في حيز الامكان من حيث هي هي قاصرة عاجزة بالبرهان عن الاحاطة بسرّ من اسرار الرّحمن لأنّ كلّ ادراك محيط بالحقيقة المدركة في حيز الوجود فكيف الحدوث يحيط بالسرّ القديم الا ان يكون القديم محاطاً و الحدوث محيطاً و هل يمكن ذلك لانّ المحيط اعظم من المحاط و العالم محيط بالمعلوم مع ذلك كيف الطّريق اليك و السّبيل الى ملكوت قدسك فليس لنا الا العجز و الفقر عند ظهور اسرار الابداع فكيف الحقيقة المنيرة الغائبة عن حيز الاوهام و الافكار و لكن انك بفضلك العظيم و جودك المبين و رحمتك الّتى سبقت العالمين قد ابدعت حقيقة نورانية و كينونة صمدانية و هويّة رحمانية و جعلتها مرآة صافية لامعة حاكية مستفيضة عن غيب الامكان و مشرقة لائحة فائضة على الاكوان حتّى تنقذ عبادك المخلصين من عبادة اوهام انطبعت في قلوب العارفين اذاً ما دون الاصفياء يا اِلهى عند ما يناجون او يسجدون او يركعون تتصوّر في اوهامهم حقيقة موهومة محاطة مدركة للعقول

ORIGINAL

AUDIO

والافكار ويعبدونها وهم خائضون في بحور الظنون والاهوام لأن غيبك المنيع لا يدرك وذاتك البحت لا يوصف السبيل مسدود والطلب مردود و مهما تعارج اهل العروج انما يرجعون الى آية اودعتها في حقيقة الاشياء سر الوجود وهذا منتهى الارتقاء لاهل الشهود وتلك الآية عالية من ان تعرف بجميع شئونها في حيز الصعود فلک الحمد بما هديتنا الى مركز الجلال معرض الجمال مطلع الانوار مشرق الآثار مهبط وحيك بين الابرار وانقذتنا من الظنون والاهوام ونجيتنا عن عبادة الاصنام التي تصورها العقول والافهام ولك الشکر على ما فتحت ابواب العرفان على اهل الايقان وانزلت من سماء الطافک ماءً طهوراً وسالت اودية القلوب بذلك الفيض المدرار والسيل المنحدر من مركز الاسرار رب رب قد اظهرت السبيل واقتت الدليل وهديت الكل الى ملكوتک الجليل قد شاعت الآثار وذاعت الاسرار وتزلزلت ارض الحقائق وارتعدت الفرائص واكفهرت النجوم وانتثرت الكواكب واظلمت الشمس وتساقت الثوابت وظهر البرهان واشرق شمس العرفان وبنت كل سرغامض في حيز الاكوان وتجلت جمالک بقوة قاهرة على الآفاق و قدرة محيطة على الملوک و المملوک في يوم الاشراق.

ما من اذن صاغية الا سمعت النداء وما من نفس قدسية الا اهتزت من النفحات قد سبقت نفوذ كلمتك بين الابرار والاخيار وشهدت الالسن بعظمة ظهورک في عصر الانوار مع ذلك يا الهی احتجبت عن هذا النور المين عصابة الانكار واعرضت عن جمالک المنير ثلة الاغيار انهم ما آمنوا بجمالک الاعلى ومظهر نفسک الجامعة لفيوضات لا تتناهى کم من آيات نزلت و كلمات تمت و آثار دوت فما اقنعت تلك القدرة العظيمة الغفلاء وما اعنت تلك القوة القديمة البلهاء ولا نفعت تلك الآيات البينات ولا افادت تلك الصحف و الزبر الجامعة الكلمات ثم بعد ذلك بما اظهرت قوتک القاهرة على الكائنات فقاوم مطلع الانوار كل الملل والأمم في هذا السجن العظيم واعلى كلمته تحت السلاسل والاغلال في هذا الحصن المنيع وانتشرت آثاره في الآفاق و شاع وذاع صيت امرک في الاقاليم الشاسعة الاقطار وهذا برهان ساطع ودليل قاطع لاولى البصائر و الابصار . الهی الهی اسئلك بالطافک التي اخترت بها المخلصين بين العالمين وبها فضلتهم على من في السموات و الأرضين بان تكشف الغطاء عن الابصار وتجزل العطاء على الابرار وتهدى الغافلين الى الماء المعين وتسلک بهم في هذا الصراط المستقيم انک انت الکریم انک انت العظیم انک انت الرحمن الرحيم.

ای ثابت بر پیمان در جمیع صحف و الواح الهی که از حضرت نقطه اولی روحی له الفداء نازل حجت کلیه آیات الهیه است و در جمیع الواح بیان به ظهور من یظهره الله بشارت فرموده و ظهور آن نیر اعظم را به هیچ شرطی مشروط نفرموده بلکه جمیع امور را منتهی به تحریص و تشویق ایمان به جمال رحمان فرموده . بیان را مطالعه نماید در هر فصلی از فصول منتهی به آن گردد که مبادا در یوم ظهور نفوس محبوب مانند و معاذ الله به نفس بیان احتجاج و اعتراض بر جمال رحمان کنند. از جمله میفرماید ایاک ایاک ان تحتجب بالواحد البیانی او بما نزل فی البیان لانه خلق عنده. و واحد بیانی نفس مقدس است و حروفات حی ثمانی

عشر یا به آنچه که در بیان نازل ملاحظه فرمائید که به صریح عبارت میفرماید و به چه تأکید بیان میفرماید که مبدا به واحد بیان محتجب از آن شوید و یا به آنچه در بیان نازل محتجب گردید.

این معلوم است که حضرت نقطه اولی نفس مقدسه روحی لثرتبه الفداء واقف بر یوم ظهور و جمال موعود و سرّ مکنون و رمز مصون بودند این تصریح به جهت تأکید است تا مبدا نفسی اعتراض نماید که فلان شخص چون موقن به این ظهور اعظم نشد محلّ شبهه و ریب است. حال اهل بیان را ملاحظه کن که به چه اوهای تشبّث نموده اند فریاد بر آرند این مکتب من یتظهره الله و این ملوک البیان و این المعابد و این شهداء البیان و حال آن که اگر کار بر این منوال باشد اهل فرقان نعره زنند و فریاد بر آرند و بگویند **أَيْنَ الطَّامَّةِ الْكُبْرَى** و **أَيْنَ الْقِيَامَةِ الْعَظْمَى** و **أَيْنَ تَكْوَرُ الشَّمْسُ** و **أَيْنَ انشِقَاقِ الْقَمَرِ** و **أَيْنَ انْتِثَارِ النُّجُومِ** و **أَيْنَ تَنْزُلِ الْأَرْضِ** و **أَيْنَ انْفِطَارِ السَّمَاءِ** و **أَيْنَ سِيرِ الْجِبَالِ** و **أَيْنَ حَشْرِ الْوَحُوشِ** و **أَيْنَ تَسَجَّرِ الْبُحُورِ** و **أَيْنَ الْحَشْرِ** و **أَيْنَ النَّشْرِ** و **أَيْنَ الصَّرَاطِ** و **أَيْنَ الْمِيزَانِ** و **أَيْنَ مَلَائِكَةِ الْعَذَابِ** و **أَيْنَ يَوْمَ كَانَ عِنْدَ رَبِّكَ خَمْسُونَ أَلْفَ عَامٍ** و **أَيْنَ النَّعِيمِ** و **أَيْنَ الْجَحِيمِ** و **أَيْنَ النَّارِ الْمَوْقُودَةِ** و **أَيْنَ الْجَنَّةِ الْمَرْزُوقَةِ** و **أَيْنَ الْكُوْثْرِ** و **السَّلْسَبِيلِ** و **أَيْنَ عَيْنِ التَّنْسِيمِ** و **الماءِ المعينِ** و **أَيْنَ مَلَائِكَةِ الْعَذَابِ** و **أَيْنَ زَبَانِيَةِ النَّارِ** و **أَيْنَ** و **أَيْنَ** و **أَيْنَ**. حضرت اعلی روحی له الفداء میفرماید جمیع این وقایع در یوم ظهور در طرفه العین منقضى شد خمسين الف عام در ساعتی منتهی گشت. پس چون جمیع این وقایع عظیمه در لحظه ای از لحظات وقوع یافت آیا مکتب من یتظهره الله در خمسين عام منتهی نمیشود؟ ملاحظه کنید که چقدر اسیر اوهامند.

این که میفرماید او بما نزل فی البیان مقصود همین است که اهل بیان نگویند **أَيْنَ** ملوک البیان و **أَيْنَ** مکتب من یتظهره الله. سبحان الله این قوم آن ظهور اعظم را مشروط به این قضیه مینمایند که مانند طفلان در دبستان صبیان داخل شود و این برهان ثبوت حقیقت اوست **فَمَا لِهَؤُلَاءِ الْقَوْمِ لَا يَكَادُونَ** یفقهون حدیثاً. سبحان الله بعد از شهادت حضرت اعلی روحی لثراب اقدامه الفداء شخص معهود چه قیامی نمود و چه اقدامی کرد و چه لسان فصیحی گشود و چه بیان بلیغی ظاهر کرد؟ جمیع یاران الهی شاهد و گواهند که بعد از شهادت حضرت اعلی روحی له الفداء غیبوت نمود محتفی شد به صفحات نور فرار کرد و از آنجا با لباس درویشی در نهایت ابتدال به صفحات مازندران و گیلان حرکت نمود تا به کرمانشاه رسید. در وقتی که جمال مبارک را از ایران اخراج نمودند با وجود سطوت پادشاهی و عداوت و بغضای جمیع اهالی در نهایت وقار به کرمانشاه وارد شدند شخص معهود ابداً جسارت ملاقات نمود و چون جمال مبارک وارد عراق شدند آن شخص خفياً با لباس تبدیل وارد بغداد گردید و در محله عرب منزل و مأوی نمود و ابداً جسارت ملاقات به نفسی نکرد. کاری که از ایشان حاصل شد، خدمتی که ظاهر گشت این بود که از اطراف بنات معدوده طلب نمود و به آنان اقتران کرد من جمله امّ المؤمنین همشیره ملا رجبعی که از زوجات مطهره حضرت اعلی بود و ابداً اقتران به صریح بیان جائز نه با وجود این مؤانست کرد و بعد از

ایام معدوده به سید محمد مشهور بخشید و آن مخدّره تا نهایت حیات در تحت نکاح سید محمد بود این قضیه در نزد کلّ معلوم و مشهور است.

ملاحظه فرمائید که جوهر وجود آن حقیقت نورانیّه و کینونت صمدانیّه و لطیفه ربّانیّه در میدان فدا جانفشانی فرمود و دم مطهرش میدان آذربایجان را رنگین کرد بعد از این مصیبت کبری و رزیه عظمی اگر در آن شخص معلوم ذره‌ای وفا بود دیگر خود را به مؤانست نساء و الفت زوجات و تعدّد قرینات هیچ آلوده مینمود؟ جمال مبارک از بدایت امر الی یوم صعود واضحاً مکشوفاً من دون ستر و حجاب در مقابل جمیع امم و ملل و ملوک مقاومت فرمودند و اعلاء کلمه الله فرمودند و الواح ملوک نازل شد و سرّ سجود ظاهر گشت و واضحاً مشهوراً من دون تأویل خطاب شدید صریح به اکثر ملوک فرمودند و آنچه از قلم اعلی نازل پی در پی ظاهر گشت و اخبارات واقع شد و بشارات لامع گشت و انذارات واضح گردید. هل یتوی الظلمات و النور لا وربک الغفور و لکنّ الناس فی خوضهم یلعبون و لا یبصرون و لا یسمعون و لا یفهمون یدعون من دون الله ما لا یضرهم و ما لا ینفعهم ذلک هو الضلال البعید یدعون لمن ضرّه اقرب من نفعه لبئس المولی و لبئس العشیر و علیک البهّاء الابهی. ع ع

